N°. 313. **DE GRONDWET.** 1854.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . **ƒ 1.00.**
Voor elken regel meer. . . . . **" 0.15.**
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van **ƒ 1**, het zegelregt daaronder begrepen.

ZONDAG 28, MAANDAG 29 MEI.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten **M. Schooneveld en Zoon**, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven **franco** aan het Bureau **De Grondwet.** Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . **ƒ 4.50.**
Voor de overige steden des Rijks . . . . **" 5.50.**

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indie:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen, per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement **ƒ 70**, Ned. Cour.

Wat heeft het Ministerie uitgevoerd?

IV.

> Is men in de *afgeloopene zitting* al of niet gebleven *beneden hetgeen wij wenschten en de Grondwet gebiedt?* Dit is de vraag.
>
> Of waren de voorstellers der veranderingen in de Grondwet, *de aanvallers van het vorige Ministerie, de ophangers van het programma van dit Ministerie*, onbekend met de algemeene pligten, die op ieder Ministerie en met de bijzondere pligten, die op een Minister van Binnenlandsche Zaken (van Justitie en anderen) berusten?
>
> De heer VAN HALL, 9 Dec. 1850.

De tien laatste wetsontwerpen, waarvan wij den aard en de strekking thans behooren te toetsen aan de vraag, of zij beantwoorden aan hetgeen "de aanvallers van het vorige Ministerie, de ophangers van het programma van dit Ministerie" verwacht hebben van de April-regering en aan 't geen de Natie het regt heeft te eischen "en de Grondwet gebiedt"?

Zij zijn de volgende:

Zitting.

1. 1 Julij. Wet regelende het toezigt op de onderscheidene Kerkgenootschappen.
2. 3 Nov. Regeling van het Muntwezen in Ned. Indië.
3. 3 Dec. Regeling van het armbestuur.
4. 14 Febr. Vrijwillige verwisseling van Staatsschuld.
5. " " Verandering in het bestraffen van misdrijven.
6. 17 " Vijfjarige verjaring van de coupons der certificaten van Nationale Schuld.
7. 27 " Wijzigingen in het tarief van regten op den in- en uitvoer.
8. " " Wijziging van de wetten betrekkelijk den accijns op het gemaal.
9. 9 Maart. Uitbreiding van de regtsmagt der Kantonregters in strafzaken.
10. 13 " Eenige veranderingen in het bestraffen van misdrijven, door het krijgsvolk te water gepleegd.

In de eerste plaats komen hier in aanmerking *drie* wetten, welke behooren gevoegd te worden bij de 54 naturalisatie-voordragten, van de hand des Ministers van Justitie afkomstig. Die Minister heeft getrouw zijne belofte vervuld, om namelijk al wat te moeijelijk is *niet* te regelen of tot regeling op te dragen aan eene Commissie, en intusschen een lap te leggen op hetgeen zoo zeer was versleten, dat het niet langer zamen te houden scheen. Van de drie lapwetten, ons door den Minister van Justitie geleverd, is voorzeker de laatste de beste, welligt ook, omdat zij den minsten arbeid heeft gekost: wij bedoelen de wet, waarbij de meest wreede der straffen, waaraan tot dusver het krijgsvolk te water onderworpen was, door anderen zijn vervangen. Intusschen, hoezeer wij die afschaffing zelve toejuichen, is de maatregel een van de eenvoudigste te noemen; daarentegen is de hoop, om de militaire strafwetgeving voor goed herzien en verbeterd te erlangen, op nieuw verdwenen; want de Minister van Justitie verklaarde pertinent, dat hij zoodanige herziening *te moeijelijk* vond, en zich dus maar zou behelpen, met er hier en daar een lap op te leggen. — De twee overige wetsontwerpen zijn mede zoo vele bewijzen, dat het den Minister van Justitie aan moed en talent ontbreekt, om eene nieuwe regterlijke organisatie en een strafwetboek aan te bieden, welke de Grondwet, wat de eerste wet betreft, en de behoefte, wat de laatste aangaat, dringend gebieden. Ook hier is gebrekkig lapwerk in de plaats getreden van eigen schepping, en als een middel, om tot onbepaalden tijd de eindregeling van deze beide belangrijke onderwerpen van wetgeving te verschuiven.

In plaats van de handen aan het werk te slaan tot aanbieding van een nieuw strafwetboek, waartoe alle bouwstoffen, volgens de verklaringen van onderscheidene vorige Ministers, voorhanden zijn, acht de Minister van Justitie het voldoende, om enkele *veranderingen* in het bestraffen van misdrijven voor te stellen. Vrij openhartig wordt overigens verklaard — waaraan wij *voor ons* geen oogenblik hebben getwijfeld — dat hij het talent niet bezit, om een nieuw strafwetboek te maken. "Hij toch" zegt de Minister: "die thans een nieuw strafwetboek maken "wil, kan niet volstaan met het spoor van vroegere "theoriën te volgen: hij moet *scheppen*." En iets te *scheppen* behoort buiten het programma van *deze* regering: daarom slechts gelapt en het geduldige Nederland zal nog wel weêr eenige jaartjes wachten. Zonderling klinken daarbij — waarschijnlijk om de harde bekentenis van onbekwaamheid wat te verzachten — de redenen, die daarenboven worden opgegeven voor het niet indienen van een nieuw strafwetboek. "*De gemeenschap is versneld, en wij zijn nog niet op de hoogte*"! Hoe de stoomboot, de spoorwagen, de telegraaf en de luchtballon in verband staan tot een nieuw strafwetboek, bekennen wij niet te vatten, en wij gelooven niet dat er velen zullen zijn, die op de *hoogte* van dit argument zullen staan. Dat elke wetenschap steeds in ontwikkeling vooruitgaat is eene waarheid; maar het is dwaas, om daarom te zeggen, "wij kunnen dan ook niet regelen". Immers zou dan nimmer regeling mogelijk zijn; want, evenmin als de tijd, staat de wetenschap ooit stil. Al de ons omringende rijken hebben dit dan ook zeer wel begrepen en van lieverlede tot stand gebragt, wat nu onlangs nog Pruissen heeft gedaan en waartoe *deze* Regering zich onbekwaam verklaart.

De *derde* voordragt, strekkende om uitbreiding te geven aan de regtsmagt der kantonregters in strafzaken, is een even gebrekkig, maar gevaarlijker lapwerk, dan de beide eersten. De Grondwet gebiedt eene geheele nieuwe regterlijke organisatie. Ook daar zal behooren *geschept* te worden, en nu de Minister van Justitie verklaard heeft, dat *schepping* niet tot de attributen dezer Regering behooren, is het zeer verklaarbaar, waarom hij aan eene commissie heeft opgedragen, te beproeven of *zij* doen kan, wat *hem* te moeijelijk valt. Intusschen, om dan toch geen jaar door te brengen zonder eenig blijk van leven te geven, heeft de Minister goedgevonden de eerste greep de beste te doen in die regterlijke organisatie en daarvoor de reeds genoeg bezwaarde kantonregters uitgekozen. Terwijl deze partiële voordragt als in strijd met de Grondwet moet beschouwd worden, die geene *gedeeltelijke*, maar eene *geheele* nieuwe regterlijke organisatie gebiedt, verraadt zij tevens weinig zorg voor de goede regtsbedeeling der ingezetenen en niet de minste kennis van de bekwaamheid, in het algemeen, des regters, aan wiens bevoegdheid zoo groote uitgebreidheid wordt gegeven. Wanneer wij zeggen, dat *zelfs deze Kamer* dergelijke poging heeft veroordeeld, dan gelooven wij, dat ons oordeel niet onbillijk is te achten. Inderdaad zou het van iedere andere Regering, dan van *deze* onverklaarbaar zijn, hoe zij den moed had om voor te stellen, dat de kantonregters de ingezetenen tot *zes maanden* gevangenisstraf zullen kunnen veroordeelen: de kantonregters, waarvan de meesten — naar de meening van de meerderheid der Kamer — de bekwaamheid missen, om hun eene zoodanige regtsbevoegdheid toe te kennen; de kantonregters, die meestal geheel afgaan op het oordeel hunner griffiers, waaronder er zich zelfs één bevindt, gelijk wij vroeger hebben gezien, die bedienaar der begrafenissen en marktschipper is!! Als het overleveren van den ingezeten aan een regter, die de waarborgen van kennis mist behoort tot de *nationale* rigting, bij het programma van 26 April beloofd, dan vreezen wij, dat zoodanige *nationaliteit* niet zeer in den smaak zal vallen van die allen, wier persoonlijke vrijheid daardoor zeer in gevaar schijnt te geraken.

Zietdaar dus al hetgeen de Minister van Justitie heeft uitgevoerd. Vier en vijftig naturalisatiën, en drie erbarmelijke lap-wetten, waarvan het gebrekkige de aanneming voor elke onafhankelijke meerderheid onmogelijk maakt, en die te gelijker tijd het tot stand komen van eene goede regeling der onderwerpen beletten. Daartegen heeft de Minister den last, dien de Grondwet op zijne schouderen heeft gelegd, overgedragen op die eener Commissie; en deze zal nu geroepen zijn om — indien het ooit gebeuren mogt! — te doen, hetgeen de pligt is van den Minister.

Nu komen wij tot de financiële wetten, waarvan al de eer toekomt aan den heer VAN HALL, als Minister van financiën ad interim.

Wij noemen in de eerste plaats de wet, houdende wijziging van de wetten betrekkelijk het gemaal. Zij strekt eenvoudig, om hier te lande, zooals elders, het vervaardigen van zoogenaamd Amerikaansch of machinaal meel mogelijk te maken. In zoover is deze maatregel toe te juichen, maar de toepassing achten wij allergebrekkigst en zelfs in strijd met art. 172 der Grondwet. Want het beginsel, dat ten grondslag ligt van deze wet, is niet *algemeen* toegepast. De nieuwe wijze van meel-vervaardiging wordt in allen deele begunstigd; maar men houdt de bestaande korenmolens onder den druk der oude bepalingen. Daardoor wordt, in zake van belasting, een ongrondwettig privilegie gegeven aan de eene industrie boven de andere; zoo zelfs, dat concurrentie langer onmogelijk zal worden en de korenmolens met vernietiging bedreigd zijn. Deze wet is derhalve niet te beschouwen als de vrucht eener *nationale* rigting, veelmin als het bewijs, dat het besef van de noodzakelijkheid, om de nijverheid van alle banden te ontslaan, en den een niet boven den ander te begunstigen, bij *deze* Regering diep is doorgedrongen.

Van dat terugkomen op verouderde stelsels, van dat binden der nijverheid, van dat begunstigen heeft de heer VAN HALL een nog treuriger bewijs gegeven in zijne voordragt, houdende wijzigingen in het tarief van regten op den in- en uitvoer. Door deze wet wordt het reciprociteits-stelsel in onze handelswetgeving ingevoerd; en in zoover is het duidelijk geworden, dat de "tegenovergestelde rigting" op het oog heeft, om ons van de enorme voordeelen te berooven, die, sedert weinige jaren, eene vrije en onbelemmerde handels- en scheepvaartwetgeving heeft aangebragt. Reeds in 1850 heeft de heer VAN HALL, bij de scheepvaart-wetgeving, getracht het, alle vrije ontwikkeling doodende reciprociteits-stelsel te doen aannemen. De toeleg mislukte, en het geheele Vaderland is het vorig Ministerie dankbaar voor de zegeningen, door de wetten van 1850 over handel en scheepvaart uitgestort. *Nu* aan het roer, tracht de heer VAN HALL, met zijne gewone ijdelheid, aan eigen meening halstarrig vasthoudende, op het gebied van den handel, en in lijnregten strijd met onze wetten van 1850, het reciprociteits-stelsel binnen te smokkelen; voorzeker als voorbode, om ook de scheepvaartwetten later in dien geest te veranderen. Op dit punt is derhalve de "tegenovergestelde rigting" in volle reactie, en terwijl Frankrijk zelfs groote stappen van toenadering doet tot het vrije handelsstelsel, zullen we Nederland, ondanks de rijke vruchten van dat stelsel reeds geoogst, door de April-regering zien teruggevoerd naar een tijdvak van belemmering en kwijning, waarvan de treurige gevolgen ons nog niet geheel uit het geheugen zijn gewischt.

De derde wet van VAN HALL is een nietig wetje geweest, waarover we zelfs niet hebben te spreken; het is de voordragt, om de verjaring van de coupons der certificaten van Nationale schuld te onderwerpen aan dezelfde regelen van de verjaring der renten van inschrijvingen op het Grootboek. Maar met een enkel woord moeten we herinneren aan de vierde en laatste voordragt van den heer VAN HALL, om welke te doen, het schijnt, dat hij juist de portefeuille van financiën ad interim heeft aanvaard. Het is de *conversie-wet*. De heer VAN HALL meende eene proef te kunnen wagen, of niet op nieuw het stelsel van regelmatig, loijaal financieel beheer, kon worden vervangen door financiële kunstgrepen, door diepzinnige kunstmiddelen. Die proef is mislukt, en de heer VAN HALL, die evenmin iets anders heeft verrigt als Minister van Buiten-

landsche Zaken en van R. Catholijke Eeredienst, dan leden der Kamer te brusqueren en den Paus te vrede stellen, mogt met het getuigschrift, dat de Natie van eene „onzedelijke” wet en van zijne mijsterieuse, naar nieuwe leeningen en te korten riekende plannen, niet geliefde gediend te zijn, onverrigter zake, naar zijn departement van Buitenlandsche Zaken terugkeeren.

De Ministers van Oorlog en Marine hebben in het geheel niets uitgevoerd; de Minister van Binnenlandsche Zaken wist alleen eene verminkte copij van een vorig ontwerp van wet tot regeling van het armbestuur, dank zij de beginselloosheid van het ontwerp en de inconsequentie van de meerderheid der Kamer, tot stand te brengen. Niet minder werkeloos was de Minister van Kolonien. De regeling van het muntwezen in Nederl. Indië was het eenige, dat hij ten einde bragt, en *hoe* geschiedde dit nog? Met een vorig ontwerp voor zich, waarin, als hoofdbeginsel, slechts verschilde de inwisseling van de recipis à 200 duiten in plaats van 120, zoo als nu is bepaald, werd, als bij de wet op het armbestuur, een gebrekkige nadruk geleverd, waarvan al het gebrekkige door den heer VAN BOSSE werd gecorrigeerd. Overigens besteedde deze Minister een jaar tijd aan de beantwoording van het verslag der ontbonden Kamer over het reglement op het beleid der regering in Ned. Indie, diende een nieuw, bijkans onveranderd ontwerp in.... en benoemde eene Commissie, die, betrekkelijk de zaak der emancipatie, belast werd met de taak, welke de Minister behoorde te vervullen.

Als *eigen schepping*, als het hoofdbewijs van de nieuw uitgevondene *nationale rigting*, als de eenige taak, die de Regering van „tegenovergestelde rigting” heeft vervuld, blijft dus over de wet „regelende het toezigt op de onderscheidene kerkgenootschappen”. Wij zullen al de droevige herinneringen, welke zich aan die wet verbinden, niet in het geheugen terugroepen; maar alleen constateren, dat de ijverigste voorstanders dier wet, haar noemden:

- eene politieke feil;
- die verbittert;
- die teleurstelt;
- die nadeelen heeft berokkend;
- wier nadeelen met bezorgdheid worden te gemoet gezien;
- een dood paard aan een boom gebonden!

De wet op de kerkgenootschappen is dus het eenige, wat de Regering, sedert April 1853, als groote maatregel van eigen schepping, heeft weten tot stand te brengen. Intusschen heeft zij een voorstel, tot vermindering der lasten van de Natie, bestreden; beloofd zelve iets tot verligting te doen, maar die belofte niet nagekomen; daarentegen de uitgaven van den Staat op allerlei wijs zorgbarend vermeerderd; in de politiek, zoowel als op het gebied van handel en nijverheid, getracht een stelsel van transactie en inconsequentie in te voeren, dat tot belemmering van allen vooruitgang en alle ontwikkeling strekt, en slechts de voorbode is van eene reactie, in volle werking; doorslaande blijken van onbekwaamheid en beginselloosheid gegeven, en eindelijk groote stappen nader gedaan tot een vorig tijdvak van oligarchie en bureaucratie!

Mogt dàt alles ook het waarachtig doel geweest zijn van de April-beweging, gelijk wij het in den aanvang voorspelden: wij zijn overtuigd, dat de Natie, onwetend, dat doel in de hand heeft gewerkt. Een jaar is inmiddels voorbijgesneld; feiten zijn in de plaats getreden van redeneringen; de overtuiging staat overal vast, dat het April-Ministerie juist bevorderd heeft hetgeen men, dwaas genoeg, beloofde, dat door zijne optreding niet zou gebeuren; dat de April-beweging slechts gestrekt heeft, om politieke oogmerken te bereiken, om een politiek stelsel omver te werpen, dat de sympathie der Natie had en waarvan zij, tot dus ver, op het gebied van staatkunde, van handel, nijverheid en ontwikkeling, de meest gezegende vruchten mogt genieten.

Door eene, bij de menigte ligt verschoonbare en veeleer eervolle opgewondenheid naar de stembus gevoerd, bragten de kiezers ten vorige jare hunne stemmen uit met een ander doel voor oogen, dan hetgeen nu is gebleken, dat inderdaad door de drijvers der beweging was beoogd. Door ondervinding wijs geworden; doordrongen van het gewigt hunner pligten; van de noodzakelijkheid om de regten en vrijheden, bij de Grondwet gewaarborgd, te doen handhaven en toepassen; van de waarheid, dat het Nederland alleen kan welgaan bij het genot van vrijheid, en dat het Vaderland niet langer aan partijinzigten en aan beginselloosheid, die leven en werking dooden, mag blijven prijs gegeven — zullen thans de kiezers, wij zijn er niet minder van overtuigd, de handen in een slaan en eendragtig en als nadenkende staatsburgers eene zoodanige Kamer helpen zamenstellen, waardoor een vast stelsel aan het staatsbestuur zal worden gegeven.

Zij hebben te kiezen tusschen een stelsel, waarvan hun in finantien, handel en nijverheid de rijpe vruchten, sedert 1849, bekend zijn, en een stelsel waarvan, sedert een jaar, de hartstogt, de verdeeldheid, de werkeloosheid, de inconsequentie en de kostbaarheid de eenige uitkomsten zijn geweest.

Buitenland.

ENGELAND.

Het Lagerhuis heeft zich, in zijne zitting van Donderdag avond jl., bezig gehouden met de wet betrekkelijk den staatkundigen eed der Israëlieten, die in de laatste zitting door dit Huis aangenomen, doch door het Hoogerhuis verworpen was. Thans heeft ook het Lagerhuis de tweede lezing dezer wet verworpen met 25 tegen 247 stemmen.

FRANKRIJK.

Een telegrafisch berigt houdt het volgende in:

PARIJS, 26 Mei. Heden is de begrooting voor den jare 1855 bekend geworden; de ontvangsten bedragen 4 millioen francs meer dan de uitgaven.

SPANJE.

Er heeft een Kon. besluit het licht gezien, waarbij eene gedwongen leening van 180 millioenen realen, bij wijze van voorschot op de belastingen, wordt uitgeschreven, die binnen 4 jaren door de schatkist zal worden afgelost.

TURKIJE.

De laatste telegrafische berigten zijn de volgende:

SEBASTOPOL, 11 Mei. De vereenigde vloot bevindt zich nog altijd voor deze haven. Er heerscht een zoo sterke mist, dat de admiraalschepen van tijd tot tijd kanonschoten lossen, ten einde de stelling der schepen te bepalen.

MALTA, 22 Mei. Eene divisie der hier aanwezige strijdkrachten is op 14 stoombooten na vertrokken ten einde Athene te gaan bezetten.

KONSTANTINOPEL, 16 Mei. Volgens tijdingen uit Abasiën, hebben de Russen, het vaste land, ten gevolge van de blokkade niet kunnende verdedigen al de stellingen verlaten, die zij tusschen Batoun en Anape langs eene uitgestrektheid van 200 mijlen, bezet hadden, al de door hen aangelegde versterkingen hebben zij vernield, waarna zij naar Kutaïs terugtrokken. De Circassiers hebben alle de door hen verlatene stellingen bezet en te Suchamkale eene afdeeling Russen verrast, bij welke gelegenheid zij 1500 man Russen gevangen namen. De Circassiers hebben zich eene voorloopige regering verkozen aan wier hoofd de broeder van Schamyl staat.

25000 man Russen zijn in beweging ten einde de gemeenschap tusschen Varna en Silistria af te snijden.

De Engelsche hulptroepen zullen Konstantinopel verlaten en zich naar Varna begeven. De Fransche hulptroepen trekken naar den Balkan.

Reschid Pacha heeft, ten gevolge van de geschillen, die nog altijd in den boezem van het ministerie bestaan, andermaal zijn ontslag aangeboden, dat op nieuw door den Sultan geweigerd werd, ditmaal met het antwoord: « Men geeft zijn ontslag niet tegenover den vijand.

— Het verdrag, tusschen Frankrijk en Engeland met de Porte gesloten, waarvan wij in ons vorig n°. gewaagd hebben; luidt als volgt:

« Z. M. de Keizer der Franschen en H. M. de Koningin van het vereenigd Koningrijk van Groot-Brittannie en Ierland door Z. Keiz. M. den Sultan uitgenoodigd zijnde, om hem bij te staan in het afweren van den aanval, die door Z. M. den Keizer aller Russen tegen het grondgebied der verheven Ottomannische Pote ondernomen is, en waardoor de onschendbaarheid van het Turksche Rijk en de onafhankelijkheid van den troon van Z. M. den Sultan in gevaar gebragt zijn, en gezegde HH. MM. ten volle overtuigd zijnde, dat het bestaan van het Turksche rijk met zijne tegenwoordige grenzen onmisbaar is voor de handhaving van het magts-evenwigt tusschen de Staten van Europa, en zich deswege bereid verklaard hebbende, om aan Z. Keiz. M. den Sultan den door hem te dien einde gevraagden bijstand te verleenen, zoo is het aan gezegde HH. MM. en aan Z. Keiz. M. den Sultan oirbaar voorgekomen een verbond te sluiten, ten einde hunne bedoelingen, overeenkomstig het vorenstaande, uit te spreken en de wijze te regelen, waarop gezegde HH. MM. aan Z. Keiz. M. den Sultan bijstand zullen verleenen.

« Te dien einde hebben gezegde HH. MM. en Z. Keiz. M. de Sultan tot hunne gevolmagtigden benoemd, namelijk, enz.. die overeengekomen zijn omtrent de volgende artikelen:

« Art. I. Z. M. de Keizer der Franschen en H. M. de Koningin van het Vereenigd Koningrijk van Groot-Brittanje en Ierland, reeds op aanzoek van Z. Keizerl. M. den Sultan aan sterke afdeelingen hunner zeemagt bevel gegeven hebbende, om zich naar Konstantinopel te begeven, en om Turkeij's grondgebied en vlag te doen deelen in de bescherming, die de tijdsomstandigheden mogten toelaten te verleenen, — verbinden zich door het tegenwoordig verdrag, om aan Z. Keiz. M. den Sultan nog meer medewerking te verleenen, ter verdediging van het Turksch grondgebied in Europa en Azie tegen den aanval van Rusland, tot dat einde zooveel van hunne landmagt bezigende als tot bereiking van dat doel noodig kan schijnen, welke landtroepen door gezegde HH. MM. terstond afgezonden zullen worden naar zulke punten van het Turksch grondgebied, als passend zal worden geacht; en Z. Keiz. M. de Sultan bewilligt dat de alzoo ter verdedediging van het Turksch grondgebied afgezonden Fransche en Engelsche landtroepen even vriendschappelijk ontvangen en met dezelfde onderscheiding behandeld zullen worden als de Fransche en Britsche landtroepen, even vriendschappelijk ontvangen en met dezelfde onderscheiding behandeld zullen worden als de Fransche en Britsche Scheepsmagt, die sedert eenigen tijd in de Turksche wateren gebezigd wordt.

« Art. II. De hooge overeenkomende partijen verbinden zich, elk van hare zijde, om aan elkander wederkeerig onverwijlde mededeeling te doen van elk voorstel, hetwelk eene van haar regtstreeks of middelijk van de zijde des Keizers van Rusland mogt ontvangen, strekke staken der vijandelijkheden, tot het sluiten wapenstilstand of van vrede; Z. Keizerl. M. de S bindt zich buitendien, geenen wapenstilstand te geene vredes-onderhandelingen aan te knoopen grondslagen voor een vredesverdrag vast te stell een vredesverdrag aan te gaan met den Keizer land, zonder medeweten en toestemming der hoog eenkomende partijen.

« Art. III. Zoodra het doel van het tegenwoordig door het sluiten van een vredesverdrag zal bereik zullen Z. M. de Keizer der Franschen en H. M ningin van het Vereenigd Rijk van Groot-Britta Ierland terstond beschikkingen maken tot onve terugroeping hunner gansche land- en zeemagt, verwezenlijking van het doel van het tegenwoordig drag is gebezigd, en alle sterkten of stellingen Turksche grondgebied, die tijdelijk door de Fran Engelsche strijdkrachten bezet geworden zullen zijn weder aan de overheden der Verheven Ottomannisch overgegeven worden binnen een tijd van 40 dag zoo mogelijk, binnen korten tijd, te rekenen van wisseling der bekrachtigingen van het verdrag, wa aan den tegenwoordigen oorlog een einde zal zijn g

« Art. IV. Het is de bedoeling, dat de hulptroe vrijheid zullen behouden om aan de tegen den g schappelijken vijand gerigte krijgsbewegingen zooda deel te nemen als hun passend mogt schijnen, zon de Turksche overheden, hetzij burgerlijke of mi zich over hunne bewegingen eenig het minste mogen aanmatigen; integendeel zal hun door die o den alle hulp en tegemoetkoming worden verleend, derheid voor hunne ontscheping, marsch, huisvest legering, hunne voeding en die hunner paarden, en middelen van vervoer, zonder onderscheid of zij gez lijk dan wel afzonderlijk werkzaam zijn.

»Van den anderen kant is het de bedoeling, dat de hebbers der gezegde legers zich verbinden, om de s krijgstucht onder hunne troepen te handhaven en wetten en gebruiken des lands zullen doen ontzien.

«Het spreekt van zelf, dat de eigendommen overal worden geëerbiedigd.

«Buitendien wordt van weerszijde goedgevonden, algemeen plan van den veldtogt door de opperbe bers der drie legers in onderling overleg zal worde gesteld; en dat, wanneer een aanmerkelijk deel der troepen in vereeniging met de Turksche troepen handelen, geene beweging tegen den vijand zal worden uitgevoerd, zonder voorafgaand overleg en al met de bevelhebbers der hulptroepen.

« Eindelijk wordt bepaald, dat voldaan zal word elke aanvrage betreffende behoeften der dienst, opperbevelhebbers der hulptroepen door tusschenko gezantschappen van hun land aan het Turksche go ment of in spoedvereischende gevallen aan de pla overheden mogten doen, tenzij overwigtige en d uitgedrukte bezwaren beletten, die aanvragen uit te

« Art. V. Het tegenwoordige verdrag zal bekrac de bekrachtigingen zullen uitgewisseld worden te K tinopel binnen den tijd van 6 weken, of, zoo m binnen korten tijd, te rekenen van den dag der teekening.

« Ter oirkonde waarvan enz. »

— Uit de berigten van Konstantinopel 15 Mei, dat de Russen, na zelfs de vestingwerken te hebb nield, al de stellingen hebben verlaten, die zij Oostelijk deel van de Zwarte zee in bezit hadden, van Batoun, van af de Turksche grenzen tot Anap den ingang van Eni-kale. Dat loopt over eene uit heid van meer dan 200 mijlen. De Russische krijg die deze sterkte verlaten hebben, hebben zich te trokken naar het binnenland en zich te Kutaïs ve Maar toch niet zoo spoedig, naar het schijnt, of cassiers, die onmiddellijk van hunne gebergten kusten zijn afgedaald, om de ontruimde stellingen zetten, hebben Soukoum-Kale kunnen omsingelen legermagt van 1500 man Russen krijgsgevan maakt. De Circassiers, meesters van het gro hebben dadelijk eene voorloopige Regering zame aan het hoofd waarvan de schoonbroeder van zich bevindt. Die ontruiming van de kusten van van Circassie door de Russen vereenvoudigt de van het smaldeel der Vereenigde vloot, dat bevelen van den s. b. n. Lyons is afgezonden de sterkten, die de Russen op dat gebied nog te beschieten en te vernielen. Dat smaldeel slechts Anapa en de sterkten aan de kust Krim moeten aanvallen, zoo de instructiën van n. Lyons hem den last mogten opdragen, ook die nielen.

— Daar de laatste berigten van de vereenigde 11 dezer geen gewag maken van een nieuw ment van Odessa, zoo wordt dit in twijfel Daarentegen is de stranding van de *Tiger* be manschappen hebben zich dapper verweerd. hevig gevecht gevoerd, waarbij de bevelhebber fregat door een kogel werd omvergeworpen Engelsche zeelieden door eene overmagt werden was het onmogelijk den strijd vol te houden hebber was zwaar gewond, alle hoop moest gegeven het schip te redden; het scheepsvolk besloten zich over te geven. De Russen hebben in brand gestoken, die ten 5 ure des avonds lucht gesprongen.

Te Parijs wilde men eergisteren weten, dat aanval beraamd werd tegen Sebastopol. Die land- en van de zeezijde ondernomen worden Hamelin had tot dat einde eene aanzienlijke om ontscheept te kunnen worden, hetgeen gestaan. Zoo het echter eene waarheid is, dat

troepen zich naar Varna en de Fransche krijgslieden zich naar den Balkan begeven, hoe zal men dan 25 of 40,000 man aan de kusten van de Krim kunnen ontschepen? Dit zou des te moeijelijker zijn, omdat de derde afdeeling van het Fransche hulpleger, onder bevel van generaal Toreij, bepaaldelijk naar Griekenland gaat, om er Athene te bezetten. De troepen, waaruit die afdeeling is zamengesteld hebben tot dat einde, den 22sten, het eiland Malta verlaten.

Het oprukken der Engelsche en Fransche troepen laat zich verklaren door het berigt, dat vorst Paskewitsch, na te Kalarasch den Donau te zijn overgetrokken, zeer nabij Silistria is gekomen, alsmede dat een Russisch legercorps van 25,000 man zich op den regteroever van die rivier heeft in beweging gesteld, om alle gemeenschap tusschen die plaats en Varna af te snijden. Daar de krijgsverrigtingen aan den regteroever van den Donau alzoo van ernstigen aard worden, is het ligt te begrijpen, dat de vereenigde troepen zich haasten naar het tooneel van den krijg te vertrekken.

Duitsche dagbladen deelen evenwel mede, hetgeen geheel onwaarschijnlijk is, dat vorst Paskewitsch het beleg van Silistria zou hebben opgebroken.

— Uit de Oostzee worden bij voortduring geene berigten ontvangen, en men ziet van daar de bevestiging te gemoet van al de geruchten, die in den laatsten tijd uit die streken zijn medegedeeld.

Binnenland.

Staten-Generaal

Tweede Kamer.

ZITTING VAN ZATURDAG 27 MEI.

De beraadslagingen worden voortgezet over het ontwerp van wet, tot wijziging der wetten betreffende den accijns op het gemaal.

De heer VAN LENNEP gaat de beschouwingen na der beide sprekers uit Groningen, de heeren Reinders en Westerhoff, die gisteren het woord hebben gevoerd. Hij zal zich niet verdiepen in hetgeen omtrent de al of niet wenschelijkheid van de afschaffing van den accijns op het gemaal kan worden aangevoerd, maar hij moet toch opmerken, dat tegenover de minderheid, welke dien accijns als zeer bezwarend beschouwt, ook staat eene meerderheid, welke dien aanmerkt als de minst drukkende belasting, en welke het meest gemakkelijk wordt betaald. Die het brood koopt, betaalt dit den bakker met de belasting en merkt het niet.

De heer SLICHER vindt het eene anomalie, dat hier te lande, waar ook zoo goede tarwe gebouwd wordt, men van buiten af met meer vrucht meel laat komen. In het ontwerp vindt hij onzekerheid. Hij schetst de nadeelen, zoowel van eene aanneming als van eene verwerping. Hij hoopt, dat de Regering hem uit dat dilemna moge helpen. Hij zal niet spreken over de wet op het gemaal, maar alleen zeggen, dat men die in Zeeland geenszins wenscht te behouden.

De heer DIRKS heeft eenige opmerkingen te maken. Eene 1e is, dat deze wet een bijzonder karakter heeft. Het gewone karakter eener wet is, dat zij allen treft. Dit is hier echter niet het geval; zij treft alleen hen, die er zich vrijwillig onder begeven. De aard van het ontwerp brengt dit mede, omdat het alleen de nieuwe industrie, niet de bestaande treft. Eene 2e opmerking geldt de aanvoering van tegenstrijdige bezwaren tegen de wet; de eene spreken de andere tegen, waarvan het gevolg is, dat beiden elkander dooden.

De heer v. ASCH VAN WIJCK beschouwt het ontwerp uit een ander oogpunt dan tot nu toe is geschied. Men heeft dat ontwerp te baat genomen, om tegen den accijns op het gemaal te spreken en op de afschaffing aan te dringen. Maar Spr. moet opmerken, dat de tegenwoordige voordragt niet over dien accijns handelt. Zij strekt alleen om eenige belemmeringen weg te nemen, en eenige nieuwe voorschriften te geven, waarmede hij zich ten volle vereenigt.

De heer DE MAN zegt het woord opgevat te hebben, ter beantwoording der inleiding van de rede des heeren VAN LENNEP. Dat lid heeft zelfs den lof verkondigd van de wet op het gemaal. Spr. heeft diens moed bewonderd; want hoe men ook over de afschaffing van den accijns denke, altijd zal dit niet anders dan, als een noodzakelijk kwaad worden beschouwd. — Gemeld lid heeft gezegd, dat in sommige provincien de belasting als niet wenschelijk wordt beschouwd, in andere wel: dat zij gemakkelijk betaald wordt. Maar hij moet dan weten, dat ten plattenlande de accijns op het gemaal de meest drukkende aller belastingen is, juist omdat men daar niet in de gelegenheid is, het brood bij den bakker te koopen, maar zijn eigen brood moet bakken, en dus aan al die hatelijke formaliteiten is blootgesteld. Dit juist maakt, nog meer dan het bedrag, het drukkende en onaangename van de belasting. Over de wet zelve zal Spr. thans niet uitweiden. Hij zal alleen zeggen, dat hij daardoor nooit sterker bewijs van het veroordeelenswaardige der wet op het gemaal gezien heeft; want de wet erkent, dat het volk slecht brood eet, alleen ten gevolge van het behoud der belasting. Hij wenscht het volk even zoo veel goeds toe als den groothandel, en zal waarschijnlijk de wet niet aannemen. Hij ziet in de aanneming een prikkel, om de wetten nopens het gemaal te bestendigen; het is dus een stap achteruit. — Wel, zegt men, dat het eene proefneming is, en dat, zoo het niet baat, het ook niet schaadt. Maar dit mag geene reden voor de aanneming zijn, en wat dan, zoo de wet inderdaad schaadde? Hij treedt niet op voor de molenaars, maar houdt het er voor, dat, ook na deze wet, het volk slecht brood zal blijven eten.

De heer SLEESWIJK VENING houdt het voor *hors de saison* thans over de belasting op het gemaal te spreken en zal de wet aannemen.

De heer LUYBEN had steeds gehoopt op eene geheele afschaffing der wet op het gemaal. Die belasting is toch in onderscheidene provincien impopulair en hatelijk. Als Spr. dit nagaat, is hij op de gedachte gekomen na te gaan, wie het eerst in ons land zoodanige belasting heeft ingevoerd. Dit nagaande moet hij zijne verwondering te kennen geven, de apologie der wet te hooren maken van den heer v. Lennep, die zulke uitmuntende blijken zijner kennis van de vaderlandsche geschiedenis heeft gegeven, — vermits toch die belasting door den hertog van Alva is ingevoerd. Spr. vreest, dat door de tegenwoordige wet, de belasting nog voor langen tijd zal bestendigd worden. Daartegen moet hij zijne stem verheffen. Ja, de groote fabrijken mogen door de wet gebaat zijn, maar alle gewone molenaars zullen te gronde gaan. Deze worden opgeofferd, en dit terwijl men niet verzekert, dat de wet ooit eene goede uitwerking zal hebben. Den Spr. is toch door een deskundige verzekerd, dat de wet eene onuitputbare bron voor sluikerij zal zijn. Ook vreest hij voor gevaarlijke mengselen, welke men niet kan onderscheiden, en schadelijk voor de gezondheid zijn.

De heer VAN NISPEN is het met den heer DE MAN eens, dat het gemaal de drukkendste aller bestaande accijnsen is. Hij ziet mede in de tegenwoordige voordragt eene bestendiging van de bestaande wet, welke Spr. meent in geen te sterke kleuren te kunnen afschetsen, en welke in Nederland in 1854 niet meer moest bestaan.

De heer VAN LENNEP komt op zijne rede terug. Hij zegt niet opgetreden te zijn, noch als voor- noch als tegenstander van den accijns op het gemaal, maar gezegd te hebben, dat, in verhouding tot de algeheele bevolking, het kleinste gedeelte tegen den accijns is. Het is ook nu de vraag niet, of de hertog van Alva de belasting heeft ingevoerd. Spr. gelooft, dat de belasting ouder is; maar in allen gevalle heeft de heer Luijben een slecht compliment aan de Regering gemaakt, om haar met den hertog van Alva te vergelijken. Immers heeft deze eigenmagtig gehandeld, terwijl de Regering de belasting niet daargesteld heeft, dan met medewerking van de beide Kamers der Staten-Generaal.

De heer HUGENHOLTZ meent, dat het doel, bij de voordragt voorop gezet, niet zal te verwezenlijken zijn. Het blijkt uit de adressen van onderscheidene Kamers van Koophandel. Men zegt, dat een groot kapitalist aanzoek gedaan heeft, om eene fabriek op te rigten, en dat daaraan alleen het wetsontwerp is toe te schrijven. Is dit zoo, dan moet hij er voor waarschuwen, dat men de nog steeds bestaande bezwaren, de fabrijk de concurrentie met buitenland toch niet zal kunnen volhouden. Alsdan zal de fabrikant zeggen: ik heb mijne schatten onder uwe wet gegeven, en vraag dus bescherming. Men geeft hem alsdan de eenige leverantie voor de Kolonien de Marine. En dan zal deze wet, in plaats van vrije concurrentie te geven, op nieuw bescherming verleenen. Spr. wil gelijkheid, mededinging, niet bescherming van één kapitaal, dat zoo nadeelig voor de maatschappij werkt.

De Heer MACKAY heeft in de wet gezien de aanmoediging van eene nieuwe industrie met stoom; haar dus beschouwd als eene industrie-wet en haar als zoodanig goedgekeurd. Maar de wet belemmert de industrie, die zij wil aanmoedigen; omdat de belemmerende bepalingen omtrent het malen geheel bestaan blijven. Intusschen ziet de Spr. hier geen uitweg; want men moet òf het gemaal geheel afschaffen, òf geene nieuwe industrie toelaten. Spr. was zoo ver nog niet, om het eerste te verlangen; het tweede zou hij afkeuren, derhalve zal hij welligt nemen wat hij krijgen kan, indien zijne bezwaren overigens worden opgeheven.

De Heer THORBECKE beschouwt deze voordragt als een gevolg van de bestaande botsing tusschen onze accijnsen en de steeds vooruit strevende nijverheid. Hij hoopt, dat onze accijnsen in dien strijd de nederlaag zullen lijden. Hij schroomt niet de belasting op het gemaal te noemen de meest drukkende, schadelijke en verderfelijke belasting, zoowel uit het oogpunt van volksvoeding als dat der nijverheid. De heer van Lennep heeft de impopulariteit der wet op het gemaal beperkt tot een zeer gering deel der bevolking, maar dat lid zal toch werk hebben de opvoeding en het onderwijs zoo ver uit te strekken, om de populariteit dier belasting ingang te doen vinden. Dat lid heeft ook gezegd, dat men niet over willekeurige ondergeschikte ambtenaren moet spreken. Spr. antwoordt, dat de taak der vertegenwoordiging is, de ingezetenen te beschermen tegen den willekeur, dien de ambtenaren alsmede bescherming der uitvoering, niet der uitvoerders. Dat lid heeft ook in antwoord op den heer Luijben te kennen gegeven, dat de belasting op het gemaal door de Regering in gemeen overleg met de Staten-Generaal is vastgesteld. Spr. antwoordt, dat men wel eens zou kunnen ondervinden, dat ook niet al hetgeen door de Staten-Generaal tot stand kwam, daarom populair is. Wat het ontwerp aangaat, is het zijn gevoelen, dat deze wet den schijn heeft den druk te verligten.

Hij zal in geen technische bijzonderheden treden, maar zijne indruk was deze, dat deze wet is ingediend op aanhouden van enkelen, die hun geluk in de nieuwe meelbereiding willen beproeven, zonder dat door de Regering eene voorafgaande toetsing had plaats gehad van de bezwaren, die daaraan verbonden waren. De geheele behandeling der wet komt hem voor niet van bedenkelijkheden vrij te zijn. Wat is er toch gebeurd? Over het onderzoek in de afdeelingen is er verslag opgemaakt, dat door de Regering oppervlakkig werd beantwoord. Inmiddels hebben zich onderscheidene kamers van koophandel en andere adressanten doen hooren, met de bewering, dat de wet het doel niet zal bereiken en dat onze gewone molenaars daardoor zullen worden belet, gewenschte verbeteringen in te voeren. De bezwaren zijn in de mem. v. beantw. niet wederlegd. Het eindverslag spreekt van die later opgekomen bezwaren in het geheel niet. Hij wenscht, dat de minister de gemaakte bedenking zoo mogelijk oplosse. Hij wil toch gaarne medewerken tot iedere poging die strekken kan, nieuwe bronnen voor handel en nijverheid en den landbouw te openen. Maar als hij geen meer licht verkrijgt, dan kan hij de voordragt niet aannemen, omdat de maatregel zoo weinig gemotiveerd is. Stemt hij de voordragt af, dan is het niet om dergelijken maatregel uit te sluiten, maar alleen om eene betere wet van dien aard te verkrijgen.

De heer ROCHUSSEN meent, dat de discussie afwijkt van het punt, waarop het hier aankwam; want dat het hier volstrekt niet gold de afschaffing van den accijns op het gemaal; het gold slechts eene verbetering van den accijns, en zij, die haar voorstaan, zien daarin een eersten stap tot de afschaffing. Hij voor zich hoopt, dat de regering spoedig in staat zal zijn, die accijnsen te verminderen. Hier trad Spr. in eene ontwikkeling omtrent de vooruitzigten van conversie en belasting-vermindering, vergetende dat hij juist nu had gedaan, waarvan hij de vorige sprekers had beschuldigd. Voorts betreurde Spr., dat de Kamer zoo spoedig geroepen was geworden, om eene zoo gewigtige wet te behandelen, zonder dat men vooraf van buiten kon worden ingelicht; maar de centrale afdeeling had het besloten, en daar was niets aan te doen. Met den heer Thorbecke is hij het dan ook eens, dat een tweede onderzoek niet overbodig geweest ware; maar de minderheid had zich moeten onderwerpen aan de meerderheid van de commissie van rapporteurs, die dat onderzoek niet noodig keurde. Wat de wet zelve betreft: de bedoeling der Regering werd door Spr. toegejuicht; niet alzoo in allen deele de middelen, die daartoe waren voorgesteld. Reeds vroeger, in 1828, werd een koninklijk besluit genomen ter bevordering van den invoer van vreemd meel, en Spr. had wel gewenscht, dat men in het bijzonder de twee hoofdbepalingen van dit besluit in de tegenw. wet had opgenomen. Overigens is Spr. van gevoelen, dat deze geheele zaak wel bij besluit had kunnen geregeld worden. Wordt de voorgedragen wet niet zeer welwillend toegepast en *aangevuld* (?), dan verwacht Spr. daarvan geene gevolgen, en daarom doet hij zijne stem afhangen van de inlichtingen des Ministers.

De heer GROEN laat het geheel in het midden, of die wet is eene belangrijke verbetering; maar tot dusver ziet hij er groot bezwaar in, om die af te wijzen enkel en alleen met het doel, om eene volledige afschaffing van belasting in de hand te werken of te bevorderen. De belasting op het gemaal kan Spr. niet beschouwen als zoo drukkend en verderfelijk, als men dit wel heeft willen doen voorkomen; maar toch zij, die daarover klagen, hebben, toen zij het *konden* doen, geen middel uitgedacht, om die belasting af te schaffen.

Spr. herinnert voorts, hoe het Ministerie sedert de verwerping van het voorstel der 9 leden had beloofd *verligting* van belastingen; de Min. van Finantiën, die daarmede niet instemde, was afgetreden, maar men zag niets komen, en hij voor zich zou niet gaarne, als de heer Rochussen, uitstel geven tot dat men geheel Europa weder tot vrede zal zien teruggekeerd. Spr. hoopt dus, dat de tegenw. Minister van Finantiën overtuigd zal zijn van de waarheid, dat de eerste voorwaarde *van behoud* is *verbetering*.

De heer VAN ECK kan niet toegeven, dat deze wet zou zijn een stap tot afschaffing van belasting; hij vraagt, op welken grond men zóó iets beweert. Integendeel, hij gelooft (en betoogt het ook), dat zij strekt om den accijns op het gemaal te bestendigen. Van dat standpunt bezien, *kan* hij de voordragt niet aannemen. Spr. treedt in eene ontwikkeling, ten bewijze, dat die afschaffing onder het vorig Ministerie niet behoorde tot *de pia vota* en hij somde een aantal wetten op, die alleen de strekking hadden, om handel en nijverheid te bevorderen en te verligten. Thans waren de tijden veranderd; als men nu *verligting* vraagt, dan is het antwoord „daar kan men niets aan doen”; en wanneer leden der Kamer het initiatief nemen dan is hun loon „beleediging van de zijde der Regering” en een stelsel van verdachtmaking van de zijde van sommige leden der Kamer. Spr. kan dus niets anders doen, dan afstemmen alle pogingen, als deze, die eigenlijk strekken om het bestaande accijnsstel des te meer te bestendigen. Eindelijk bestrijdt Spr. de onderscheidene argumenten, die ter verdediging van het wets-ontwerp waren aangevoerd, en wijst, met de klagten van verschillende kamers van koophandel in de hand, dat deze wet inderdaad [illegible] de vrijheid belemmert van eene industrie, [illegible] geboren, en, zoodra dit geschiedt [illegible] industrie doodt van de bestaande [illegible].

De heer REINDERS beantwoordt den heer van Lennep, die Spr. redevoering van gisteren op den voet had gevolgd. Ook [illegible] van den heer van Lennep [illegible] de stellingen, die ten voordeele [illegible] door hem worden aangevoerd.

De heer DIRKS tracht te beantwoorden, wat de heer Thorbecke tegen zijne rede had aangevoerd. 1°. zegt de Spr., had hij den heer T. niet verstaan (?) en excuseerde zich dus, om te repliceren op één punt; 2°. meende hij, dat men *wel* eene industrie bij eene wet kon *scheppen*.

De MIN. VAN FINANTIEN acht zich nog al in een moei-

jelijken toestand te bevinden; omdat hij eene wet moest verdedigen, die hij niet had «*gemaakt.*» Daarentegen bevond hij zich op een onzijdig standpunt, en bij verwerping zal hij het zich niet aantrekken. De bedenkingen, die geopperd zijn, verdeelt de Min. in drie groepen: *a.* tegen den accijns in het algemeen; *b.* ten voordeele van de bestaande korenmolens; *c.* van hen, die beweren, dat de wet de nijverheid niet zal bevorderen.

ad. 1. Er is hier geen sprake, om den accijns op het gemaal te verminderen of af te schaffen. Intusschen wil de Minister toch verklaren, dat hij vermetel zou zijn, indien hij, vier weken minister, nu reeds zou beloven, iets te verminderen of af te schaffen. Hij was steeds gewoon alles eerst goed te bezien alvorens te handelen; en als hij overhaast werd, zou hij liever de plaats verlaten, die hij niet verlangd had, maar waartoe men hem had aangezocht.

ad. 2. acht de Minister de bezwaren, die men tegen deze wet met het oog op de korenmolenaars, heeft aangevoerd, overdreven. Daartoe treedt hij in een historisch overzigt van de wetgeving op dit stuk, en lascht daartusschen in, dat de accijnsen op het gemaal niet zoo drukkend was; want dat deze, over de bevolking geslagen, slechts op f 1.67$\frac{1}{2}$ per hoofd, en per jaar kwam te staan.

Dat de korenmolenaars zoo zeer niet belemmerd waren, meende de Minister te bewijzen daardoor, dat het getal dier molens steeds toenam. De Min. betoogt tevens, dat men, met allen eerbied voor het regt van petitie, niet te veel waarde moest hechten aan 't geen soms in petitien wordt verlangd; want hij haalde bewijzen aan, dat er in deze zaak petitiën waren aangeboden, waarvan de onderteekenaars niet regt den inhoud kenden, en alleen geteekend hadden, omdat het anderen hadden gedaan. (Het was als of de Minister de geschiedenis der April-adressanten schetste.)

ad. 3. voert de Minister gronden aan, die reeds door de verdedigers der wet waren bijgebragt, en betoogt ten slotte, dat men, door deze wet af te stemmen, de ontwikkeling der nijverheid zou belemmeren.

Eindelijk tracht de Min. de bedenkingen te wederleggen, die onderscheidene kamers van koophandel, en waarop de heer Thorbecke had gewezen, hadden aangevoerd.

De heer VAN NISPEN beantwoordt den Minister zeer krachtig, vooral op het punt van het verderfelijke van den accijns op het gemaal, en toont aan, hoe de berekeningen des Ministers falen en dat de arme man zelfs de f 1.67$\frac{1}{2}$ niet betalen kan, welke men van hem eischt, en dat het onregtvaardig was, de arme klasse langer onder den druk dier belasting te houden.

De heer REINDERS komt ook nader op zijne bezwaren terug en refuteert sommige stellingen des Ministers. Wat diens verklaring betrekkelijk de waarde van petitie betrof, verwees Spr. den Minister eenvoudig naar de April-beweging.

De heer VAN BOSSE vraagt het woord, waarop de heer van ECK voorstelt, om, wegens het late uur, de discussien uit te stellen tot maandag ochtend ten 11 ure.

De Minister vraagt inmiddels het woord, en beantwoordt al de sprekers op nieuw.

De motie van den heer VAN ECK. wordt daarna aangenomen, zonder hoofdelijke stemming.

De voorzitter geeft, ten slotte, kennis, dat ingekomen zijn, koninklijke boodschappen ten geleide van wetsontwerpen 1° verklarende tot algemeen nut de onteigening van perceelen ter uitbreiding van de gemeente Arnhem; 2°. houdende voorloopige indeeling der gronden van het Haarlemmermeer onder de aangrenzende gemeenten; en 3° tien naturalisatie-wetten.

's Gravenhage, 27 Mei.

Z. M. heeft aan den heer C. F. Lurasco vergunning verleend tot het aannemen van de onderscheidingsteekenen van de ridderorde van St. Gregorius den Groote, civile klasse, hem door Z. H. den Paus geschonken.

—

Z. M. heeft aan den gewezen geregtsdienaar J. J. Lutgers, te Edam, een pensioen verleend van f266; aan G. van Huijzen, gewezen geregtsdienaar te Hilversum, van f194; en aan G. van der Vijgh, gewezen geregtsdienaar te Edam, van f266 's jaars.

—

Z. M. heeft goedgekeurd de beroepingen van predikanten, uitgebragt door de kerkeraden der gemeenten hierna genoemd, als: van de Herv. gem. te Benthuizen, op W. Mijsberg, cand. bij het prov. kerkbestuur van Zeeland; van de Herv. gem. te Wanneperveen, op A. H. M. Deussen, cand. bij het prov. kerkbest. van Drenthe; van de Herv. gem. te Kamper-eiland, op E. J. P Jorissen, cand. bij het prov. kerkbest. van Gelderland; van de Herv. gem. te Welsum, op C. F. Zeeman, cand. bij het prov. kerkbest. van Zeeland; van de Herv. gem. te Vinkeveen, op W. A. van Beusekom, predik. te Kootwijk; van de Herv. gem. te Dirksland, op G. A. Hoog, pred. te Nieuwland; en van de Remonst. Ger. gem. te Zwammerdam en Woerden, op M. W. Scheltema Ez., pred. te Nieuwkoop.

De Hanoversche regering heeft, op 22 dezer, aan den heer A. Ruyssenaers, voor twintig achtereenvolgende jaren *uitsluitend* concessie verleend tot den aanleg en de exploitatie van een onderzeeschen telegraaph tusschen Hanover en Engeland. Vóór 1 September 1855 zal deze telegraphverbinding moeten tot stand gebragt zijn.

In verband met dit berigt maken wij onze lezers voorloopig opmerkzaam, op het, den 20sten dezer, door genoemden heer Ruyssenaers aan de Tweede Kamer ingediend adres met bijlagen, waarin geklaagd wordt over de misbruiken, die, ten nadeele van het publiek, bij de onderzeesche telegraaf tusschen Londen en 's Gravenhage bestaan en over de weigering der Regering, om hem concessie te verleenen tot het aanleggen van eene tweede telegraphische verbinding, ten gevolge waarvan nu eene, voor Nederland zeer nadeelige concurrentie met Hanover is geopend.

Eerdaags komen wij op deze zeer curieuse zaak, die ten nauwste het algemeen belang raakt, terug, om — daar wij met alle bijzonderheden zijn bekend gemaakt — ook ten deze aan te toonen, op wat wijs de tegenwoordige Regering de bevordering van het algemeen belang begrijpt.

Wij vernemen, dat op het diner, Donderdag door den heer Rochussen gegeven, onder anderen tegenwoordig waren de heeren kolonel Schrimpf, Dr. W. Bosch, chef van de geneeskundige dienst in Ned. Indie en de generaal majoor Penning Nieuwland.

---

* De gewone audientie van den Minister van Oorlog zal op aanstaanden Dingsdag, den 30 Mei, mitsgaders op Dingsdag, den 6 Junij daaraanvolgende, geen plaats hebben.

---

* De soirée musicale, Woensdag avond ll., door mejufvrouw Rosalia Girschner gegeven, is vereerd geworden met de tegenwoordigheid van HH. KK. HH. prins en prinses Hendrik en den hertog van Saxen-Weimar. De concertgeefster heeft in de verschillende door haar gespeelde stukken blijken van groote vaardigheid en veel talent gegeven. Ook Mad. Lallier, die een paar zangsolo's voordroeg, voldeed zeer.

---

* De hertogin de Luynes, is gister avond, na een verblijf van eenige dagen alhier, naar Parijs teruggekeerd.

---

* In de maand October aanstaande zal er te Arnhem worden gehouden eene Kon. Nederl. tentoonstelling van voortbrengselen van- en werktuigen voor den landbouw uit het geheele rijk en zijne overzeesche bezittingen. De gemeentebesturen zijn verzocht, om de aandacht der landbouwers binnen hunne gemeenten hierop te vestigen, en hen zooveel mogelijk aan te moedigen, om, door eene ruime inzending van voorwerpen, van de algemeene belangstelling in deze tentoonstelling te doen blijken.

In eene gister avond te Rotterdam gehoudene vergadering van de kiesvereeniging *Orde*, werd met algemeene stemmen tot kandidaat voor het lidmaatschap der Tweede Kamer gekozen: Mr. A. Hoynck van Papendrecht.

In de vergadering van de kiezersvereeniging: *Grondwet, Vrijheid* en *Vooruitgang*, afdeeling Winschoten, is met eenparige stemmen tot candidaat voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal, geproclameerd het aftredende lid J. F. Zijlker.

Wij vernemen, dat in de vacature, door het vertrek van den heer dr. A. Vrolik, in de commissie van wege het departement Utrecht der Nederlandsche maatschappij ter bevordering van Nijverheid, voorzien is door de benoeming van den heer H. A. van den Wall Bake, die tevens het afgetreden lid in zijne functien als voorzitter is opgevolgd. (*Utr. Ct.*)

Men schijnt dit voorjaar veel last van vossen te hebben in de noordelijke provincien. Men kan als zeker berigten, dat een jagtopziener bij Deventer er 22, en een te Pekela er 5 gedood heeft. Van deze laatste plaats wordt veel geklaagd over de schade, welke die dieren aan de koornlanden toebrengen.

In de buitengewone vergadering der Staten, van de provincie Groningen, den 24sten gehouden, zijn belangrijke beraadslagingen gehouden over het ontwerp der gedeeltelijke inpoldering der Laauwerzee. De vergadering nam met eenparige stemmen de conclusie van het verslag der centrale afdeeling aan, waarbij van de oorspronkelijke beraamde uitvoering van dit werk werd afgezien, ten gevolge van de afwijzende stem der prov. Staten van Friesland, waarvan de indruk hoogst ongunstig was, en waardoor menig bitter woord aan de sprekers ontviel. De vergadering besloot verder aan Z. M. een adres te zenden, houdende verzoek, dat bedoelde poldering op 's Rijks kosten mogt worden ondernomen, onder billijke subsidie der provincie en voorts om bij eene missive aan den Minister van Binnenlandsche Zaken die zaak aan te bevelen, en op eene ondersteuning van het verzoek bij Z. M. aan te dringen. Daarna werd deze buitengewone vergadering door den Commissaris des Konings gesloten.

Z. M. heeft de gevangenisstraf van zes maanden, waartoe het Prov. Geregtshof van Noord-Holland S. A. Dwars, schrijver van de *Roomsche Poppekast* had veroordeeld, verminderd tot 14 dagen dier straf en hem de boete van f250.— kwijtgescholden.

Bij Koninklijk besluit van 16 dezer (*Stbl.* n° 80) is bepaald, dat het port der brieven, die over Engeland tusschen het rijk en de kolonie Suriname verzonden worden bedraagt 65 cts. voor een enkelen brief, te weten: 10 cts. voor het Rijk, 10 cts. voor de koloniale kas en 45 cts. ter bestrijding van hetgeen aan vreemde regeringen of administratien betaald wordt. Dat besluit treedt met de eerste mail in Julij a. s. in werking.

Hellevoetsluis, 26 Mei. Men verneemt, dat de Fransche oorlogs-kotter *Favorite*, komm. kapt. luit. ter zee Panouarn, die den 23 hier ten anker kwam, hier gestationeerd zal blijven en door nog twee booten gevolgd zal worden.

Eindhoven, 25 Mei. De zucht tot landver... die zich in sommige streken van ons vaderland voelen, schijnt ook tot hier door te dringen. Het loopt toch, dat eenige jongelingen uit de fatsoenlijke burgerklasse, in de maand Julij of Augustus naar Amerika zullen vertrekken.

⁎ **Zutphen**, 26 Mei. In eene alhier op heden gehouden algemeene vergadering der vrijzinnige kiezers-vereeniging «*Redding door Bezuiniging*», is met unanime stemmen gekozen tot haren kandidaat voor het lidmaatschap van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, de heer Mr. H. Dullert, te Arnhem, oud-lid en Voorzitter van genoemde Kamer.

⁎⁎ **Middelburg**, 26 Mei. Gisteren avond is er op den schuttershof, ter gelegenheid van het 25 jarig kapelmeesterschap van den heer A. J. van Embden bij de dienstdoende schutterij alhier, door het corps muzijkanten een concert ten voordeele van gemelden heer gegeven, dat talrijk en uitgezocht publiek, dat hetzelve met zijne tegenwoordigheid vereerde, getuigt van de achting, die men den verdienstelijken kapelmeester toedraagt. Dit was smaakvol verlicht.

— Naar men thans met zekerheid kan melden, zal morgen (27 Mei), alhier te water gelaten worden het bark *Maria*, gezagvoerder E. N. F. van Wulven, toebehoorende aan eene reederij onder boekhouderschap van den A. H. G. Fokker.

Groningen, 26 Mei. Men deelt ons nopens den Noordelijken spoorweg mede, dat de plannen dienaangaande door den Minister van Binnenl. Zaken gevormd, voor als nog in de portefeuille blijven rusten, en wel hoofdzakelijk, dat de, voor groote ondernemingen, zoo ongunstige omstandigheden. Wat er overigens is gemeld ten aanzien van de voorloopige concessie tot den aanleg van den Noordelijken spoorweg aan den heer Heemstra c. s. verleend, is, gelooven wij, bezijden de waarheid, omdat de Minister zijne eigene plannen, in der tijd door ons medegedeeld, niet laat varen, en evenmin eenige voorkeur meent te moeten geven aan de eene of andere concessie-aanvrage van particuliere associaten, tot het aanleggen van den bedoelden weg. Moge de ongunstige tijd spoedig voorbijgaan, en het den Minister dan geraden voorkomen, om het ontwerp, waarop hij het oog houdt, bij de wetgevende magt in te dienen. (*Pr. Gr. Ct.*)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 27 Mei 1854.

Nederland.	Pct.	
Ned. W. Schuld.	$2\frac{1}{2}$	$58\frac{3}{4}$ $\frac{7}{8}$ $\frac{13}{16}$
Dito Certificat.	3	$69\frac{3}{4}$
Dito dito	4	$86\frac{3}{4}$ $\frac{7}{8}$
O. I. Leening.	4	$86\frac{3}{8}$ $\frac{1}{2}$
Amort. Syndic.	$3\frac{1}{2}$	
Hand.-Maats.	$4\frac{1}{2}$	116
Belgie.		
Certificaten.	$2\frac{1}{2}$	
D° *Rothschild.*	$2\frac{1}{2}$	$46\frac{7}{8}$
Frankrijk.		
Obligatien.	3	
Spanje.		
Nieuwe	1	$18\frac{13}{16}$ 19 $\frac{15}{16}$
Dito Buitenl.	3	
D° Binnenl. ⁶/m.	3	$34\frac{15}{16}$ 5 5
Bew. Sp. Com.		$4\frac{7}{8}$ $\frac{13}{16}$
Amort. Schuld.		
Portugal.		
Londen nieuwe.	5	$34\frac{5}{8}$ $\frac{7}{8}$ $\frac{3}{4}$
Dito uitgest.	4	

Rusland.	Pct.	
Hope 1798/1816	5	$97\frac{7}{8}$
Dito 1828/1829	5	97
Cert. 1831/1838	5	
Dito Dito	$4\frac{1}{2}$	80[illegible]
Dito *Hope*	4	73[illegible]
Dito *Stieglitz*	4	73[illegible]
Dito dito 5e Ser.	4	
Inschr. Assig.	6	
Certific. dito.	6	58[illegible]
Polen.		
Obligatien	4	
Oostenrijk.		
Metalliek	5	59[illegible]
Dito bet. Amst.	5	78[illegible]
Dito letter B.	5	78[illegible]
Dito 1847	$2\frac{1}{2}$	30[illegible]
Dito 1851/1852	$2\frac{1}{2}$	30[illegible]

Mexic., te Lond. $22\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$; dito Onb. $22\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$, ... te Lond. p. s. 100. $2\frac{1}{2}$ pct. $15\frac{13}{16}$, $\frac{7}{8}$; dito Onb. ... Uitg. $6\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$; Peru $4\frac{1}{2}$ pct. 60.

Handel noch variatie waren heden van meldenswaardig...

FRANKFORT, Vrijdag 26 Mei. 5 pct. Metall. ... Spanje binn. 3 pct. $34\frac{5}{8}$; dito 1 pct. $18\frac{11}{16}$.

LONDEN, Vrijdag 26 Mei. Consols op t. $89\frac{7}{8}$, ... N. 3 pct. $24\frac{1}{2}$; Peru N. $4\frac{1}{2}$ pct. 62; Gren. Uitg. ... Sardinie 5 pct. $82\frac{1}{2}$; Spanje 1 pct. $19\frac{1}{4}$; dito 3 ... 39; dito Certificaten $4\frac{1}{8}$; Passive $4\frac{1}{2}$; Russen $4\frac{1}{2}$ ... dito 5 pct. $95\frac{1}{2}$; Holl. 4 pct. $88\frac{1}{2}$; dito $2\frac{1}{2}$ pct. ... Ferme beurs.

PARIJS, Vrijdag 26 Mei. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. op ... dito 3 pct. 69.90; Sp. Binn. 3 pct. $35\frac{5}{8}$; dito ... Belg. $4\frac{1}{2}$ pct. 89; Rusl. $4\frac{1}{2}$ pct. 79; O. Metall. ...

WEENEN, Vrijdag 26 Mei. N. Metall. $85\frac{3}{4}$; ... B. $106\frac{1}{2}$; N. Leen. 91; Lot. v. fl. 250 122; ... Wissel Londen 13.22; Parijs $161\frac{1}{4}$.

De beurs flaauw.

MADRID, Dingsdag 23 Mei. Sp. binn. 3 pct. ... nieuwe 1 pct. $18\frac{5}{8}$.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.